

ud af vore Penge et andet Sted og skulle derfor ikke have Noget af at benytte Eders Kasse". Der vilde, som tidligere berørt, ganske vist være een Fordeel ved en saadan Spareafdeling — det nægter jeg ikke —, og det er den, at der vilde være lettere og daglig Afgang, om jeg saa maa sige, til at faae gjort Indskud i den, nemlig gennem Postcontoirerne eller Agenterne. Men det ærede Medlem maa ikke overse, at denne lettere Afgang vilde medføre ikke alene Beføstning for dem, der modtog Indskudene, men ogsaa Beføstning ved Forsendelsen og ved Forsinkelse i Anbringelse paa Rente af de gjorte Indskud, og Renten er jo dog den Fordeel, der skulde vindes for den, der havde gjort Indskudet. Fordi jeg ikke er istand til at kunne see, at der gennem en saadan Indretning vil ydes Noget, der vil kunne være til virkelig Fordeel for de Vedkommende, og at der ikke er andre, ligesaa bequemme Bete, som de kunne gaae for at opnaae det Samme, samt fordi jeg navnlig ikke finder, at den Fordeel, som mulig vil kunne opnaaes igjennem en saadan Indretning, staar i et nogenlunde rimeligt Forhold til den Byrde og det Besvær, som derved vil paalægges Livrenteanstalten, er det altsaa, at jeg fraraader at vedtage Forslaget.

S. Hansen: Ja, efter den høitærede Finanzministers Udtalelse er der vel ikke stort Haab om, at Forslaget under Nr. 8 vil blive vedtaget; men jeg vil dog endnu engang bede Thinget om at betænke sig, førend det følger Ministeren paa dette Punkt. Jeg troer nemlig fremdeles, at, dersom ikke enten dette Forslag eller senere et noget lignende Forslag bliver vedtaget, da vil Anstalten blive saagodt-som utilgængelig for den største Deel af Arbejderklassen. At der skulde kunne opnaaes det Samme gennem Sparekasserne som ved Forslaget under Nr. 8, kan jeg ikke indsee. Jeg troer, at der kun vil være saa Sparekasser, der ville gaae ind paa det, som jeg her har fremhævet, ligesom det omvendt ikke vil falde mange af Arbejderklassen ind at gaae her at forlange noget. Saadant af en Sparekasses Bestyrelse. Hvis det derimod blev bestemt over det hele Land, at der var et Sted en

Anstalt, hvor man kunde sætte sine Penge hen og lade dem blive staaende en vis Tid uden i den Tid at kunne fordre dem tilbage, saa troer jeg, at en saadan Anstalt vilde blive langt mere benyttet i saa Henseende, end Sparekasserne ville blive det. At Sparekasserne ikke ville blive benyttede i den omtalte Retning, det skal Tiden nok vise. Hovedsagen i Forslaget under Nr. 8 er det Baand, der bliver lagt paa Pengene, saa at de ikke kunne tilbagefordres. Det er det Vigtigste, og, naar det bibeholdes, saa kan jeg ogsaa gaae ind paa, at Pengene f. Ex. strax anvendes til Indkjøb af Livrente. Ogsaa i saa Tilfælde troer jeg nemlig, at Anstalten nok vilde blive benyttet af Arbejderklassen; thi de Vedkommende fik da ogsaa den Sikkerhed, som det her væsentligst kommer an paa. Enten man forud siger, hvor stor en Capital man i sin Tid vil have, og saa betaler de fornødne Bidrag dertil lidt efter lidt, eller man begynder med at indbetale sine Bidrag og saa lader Tiden vise, hvor stor en Sum man kan opnaae for de saaledes efterhaanden betalte Bidrag, idet man i sin Tid faaer dem tilbagebetalte i Form af en Livrente, det maa jo kunne være Anstalten omtrent ligegyldigt. Saa var der jo Tale om en egentlig Forsikringsmaade, men derhos tillige om en Forsikringsmaade, hvorpaa de, der ere bange for at indlade sig paa regelmæssige Indbetalinger, kunde sættes istand til at forsikre sig. Nu er det Tiden, da der kan gjøres Noget for Arbejderklassen; jeg troer idetmindste, at der kan gjøres Noget. Gaaer dette Dieblit derimod forbi, saa kan det maa-skee trække længe hen, førend Tidspunktet til at gøre Noget for Arbejderklassen bliver saa beleiligt, som det nuværende Dieblit er det. Hermed skal jeg paany anbefale Forslaget under Nr. 8.

Jessen: Jeg har vel tiltraadt det Forslag under Nr. 8, som min ærede Collega i Udvalget, der nu havde Ordet, oprindeligt har stillet, men jeg maa dog tillade mig at sige, at jeg paa ingen Maade kan tillægge Vedtagelsen af dette Forslag den Vægt, som det det ærede Medlem hentyes at gjøre, og at jeg navnlig paa ingen Maade kan